Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35083
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

fructu salutiferum gustandum dedit
dominus mortis sue tempe. ℣. Cantate.
Quantus igitur timuit erem
plis ut probemus hoc non esse
quod natura formauit sed quod bndi
cio consecrauit. Maiorque uim ce
bndicionis quam nature. quia bene
dicione etiam natura pia mutat.
Unde uigam tenebat moyses. precep
tam erat serpens. Rursum ap
prehendit caudam serpentis et in uige
tamquam reuertitur. Vides ergo qualem
tua gratia bis mutatam naturam de
serpentis et uirge. Currebant egyp
cijs fluminia puro meatu aquarum
subito deformatum uenis sanguis
cepit erumpere. non erat potus in
fluuijs. Rursus a phse preces. cu
ra fluminum cessauit aquarum natu
ra remeauit. Tu. ℣. Psalmus q. ego.
Quantum dubius timidque erat pplus
hebreorum hunc egypcijs uallatus.
inde mari conclusus. Vnigam le
uauit moyses et separauit se aqua et
in muri speciem se congelauit. atque
inter undas uia pedestris apparu
it. Iordanis retrorsum conuersus
contra naturam in fontis reti
nuit cursum. Quonne clarum na
turam uel maiorem fluctuui uel
curlus fluuiales esse mutata. Bi
bebat pplus patrum. tenuit moy
ses petram et aqua de petra fluxit
Numquid non preter naturam
operata est gratia ut aqua uomeret
petra quam non habebat natura. Ma
rach fluuius amarissimus erat.
ut sitiens pplus bibere non posset. mo
yses misit lignum in aqua et amari
tudinem suam acquirit natura depo
suit. quam infusa subito gratia tempe
rauit. Tu autem. ℣. Cenantibus.
Sub helyseo propheta. cum ferrum
prophetarum excussum est ferrum de
secum et statim immersum est. Roga
uit helyseum qui amiserat ferru
mi sit etiam helyseus lignum in aqua
et ferrum natauit. Vnique erat hoc
preter naturam sui cognoscimus.
Gratia enim est ferri pondus quo
aquarum liquor seu liquor. Iudicium
igitur maiorem esse gratiam quam natu
ram. Et ad hyc tamen pheneque bn
dicionis gratiam inuitamur. Quod si
tantum ualuit humanam bndicio
ut naturam conuertent. quid dicamus
de ipsa consecracione diuina. ubi
ipsa uiba dni saluatoris operantur.
Nam sacramentum istud quod ac
cipis xpi sermone conficitur. Quod si
tantum ualuit sermo helye ut ignem
de celo deponeret. non ualebit sermo
xpi. ut spes mutet elementorum. T
℣. Deceptus eis. Laudes. Angelorum chor
tuum tibi xpe tui et de celo stellarum eis alle
in ceo. Qui pacem posuit fines eccle tue
ti adipe sagina nos dns. Sabbo ad us.
Iesum laudat ecclia. procurente medicina
fluentis a clemencia corporis quo abluis. et
fratres hostia est mundi salutaris. ℟. Laud pos
℟. In tua pene est corporis ihu ysaiui. delens
culpam sol gre spes et solamen tristui. ℟. Mu
dulce poculum animae sitientis. sanguis xpi
fons erubum uenia delinquentium. ℟. Hepulum
alumen tuentibus dat dentens misericor
qui salus puris mentibus sit dulcis uegetacio.
℟. O testamentum nobile quod in cena xpe fecit
e amicis memorabile qos dignatus se refecit. ℟.
Dominus ihs. ihs. ℣. Pabulum tue dilec
cie. ℣. Exultent celi agnima. ℣. Caro mea
uere est cibus alla. Et sanguis meus uere est
potus alla. In ceo. ℟. O ihu salus omnium